

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 juli 2017
(OR. en)

11272/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0158 (COD)**

UD 183
ENFOCUSTOM 175
EF 167
ECOFIN 649
JAI 694
COSI 166
COTER 74
RELEX 658
DROIPEN 104
COPEN 239
CODEC 1251

FÖRSLAG

---

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juli 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

---

Komm. dok. nr:	COM(2017) 375 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om import av kulturföremål

---

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 375 final.

Bilaga: COM(2017) 375 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.7.2017
COM(2017) 375 final

2017/0158 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om import av kulturföremål

{SWD(2017) 262 final}

{SWD(2017) 263 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Mot bakgrund av den europeiska säkerhetsagendan¹ och åtgärdsplanen (2016) för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism² meddelade kommissionen att den kommer att utarbeta ett lagstiftningsförslag mot olaglig handel med kulturföremål. Europaparlamentet och rådet välkomnade den europeiska säkerhetsagendan³ och åtgärdsplanen och begärde ytterligare intensifiering av arbetet⁴. Den 15 mars 2017 antogs direktivet om bekämpande av terrorism som innehåller bestämmelser om straffrättsliga påföljder för enskilda personer eller enheter som tillhandahåller material till stöd för terrorism⁵.

Avsikten att utarbeta ett lagstiftningsförslag meddelades också i det gemensamma meddelandet från Europeiska kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet *Mot en EU-strategi för internationella kulturella förbindelser*⁶.

På global nivå bör förslaget även ses mot bakgrund av G20-ledarnas förklaring av den 8 juli 2017⁷, där de bekräftade sitt fasta åtagande om att ta itu med alternativa finansieringskällor för terrorism, däribland plundring och smuggling av antikviteter.

Förordningen och de åtgärder som beskrivs nedan är också en reaktion på Europaparlamentets resolution av den 30 april 2015 om Isis/Daishs förstörelse av kulturplatser, som bland annat efterlyser kraftfulla insatser för att stoppa den olagliga handeln med kulturföremål jämte europeiska utbildningsprogram för domare, poliser och tulltjänstemän och mer generellt för statliga förvaltningar och marknadsaktörer, samt medvetenhetshöjande kampanjer för att avskräcka från att köpa och sälja kulturföremål som härrör från olaglig handel.

I sina slutsatser av den 12 februari 2016 erinrade rådet om att det finns ett akut behov av att intensifiera kampen mot den olagliga handeln med kulturföremål och uppmanade kommissionen att föreslå lagstiftningsåtgärder i denna fråga så snart som möjligt.

Den 24 mars 2017 uppmanade Förenta nationernas säkerhetsråd i resolution 2347 (2017)⁸ medlemsstater att vidta åtgärder mot olaglig handel med kulturegendom, i synnerhet när den har sitt ursprung i ett sammanhang av väpnad konflikt och bedrivs av terroristgrupper. I mars 2017 uppmanade kulturministrarna i G7-gruppen att förbjuda handel med kulturegendom som

---

¹ COM(2015) 185 final, 28 april 2016.

² Meddelande från Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism (COM(2016) 50 final, 2 februari 2016).

³ Europaparlamentets resolution av den 9 juli 2015 om den europeiska säkerhetsagendan (2015/2697(RSP)).

⁴ Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2015.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6)

⁶ JOIN(2016) 29 final

⁷ <https://www.g20.org/gipfeldokumente/G20-leaders-declaration.pdf>

⁸ <http://unscr.com/en/resolutions/doc/2347>

kommer från plundring och som handlas olagligt över gränserna, samtidigt som man betonade vikten av ett närmare samarbete mellan internationella rättsliga och brottsbekämpande myndigheter⁹

I Romdeklarationen av den 25 mars 2017 bekräftade också ledarna för 27 medlemsstater och EU:s institutioner sitt fasta åtagande att skydda kulturarv och kulturell mångfald. Kampen mot den olagliga handeln med kulturföremål kommer att vara en central EU-åtgärd under Europaåret för kulturarv.

Initiativet syftar till att förhindra import och lagring i EU av kulturföremål som exporterats olagligt från ett tredjeland och därigenom minska den olagliga handeln med kulturföremål, bekämpa finansieringen av terrorism och skydda kulturarvet, i synnerhet arkeologiska föremål i ursprungsländer som påverkas av väpnad konflikt. I initiativet föreslås därför att det fastställs en gemensam definition för kulturföremål vid import, det säkerställs att importörerna iakttar omsorgsplikten när de köper in kulturföremål från tredjeländer, det fastställs standardiserade uppgifter som certifierar att varorna är lagliga, det föreskrivs verkningfulla avskräckande åtgärder mot olaglig handel, och att ett aktivt deltagande i att skydda kulturarvet från olika aktörers sida främjas.

Förslaget är inte kopplat till Refit-programmet.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

För närvarande finns inga gemensamma regler rörande import av kulturföremål från tredjeländer, utöver rådets förordning (EG) nr 1210/2003¹⁰ av den 7 juli 2003 om vissa specifika begränsningar av de ekonomiska och finansiella förbindelserna med Irak och rådets förordning (EU) nr 36/2012¹¹ om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien, där det föreskrivs förbud mot handel med kulturföremål med dessa länder. Initiativet har till syfte att komplettera dessa två åtgärder och annan existerande EU-lagstiftning om export av kulturföremål (förordning (EG) nr 116/2009¹²).

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den föreslagna förordningen kompletterar EU:s rättsliga ram om handel med kulturföremål, vilken hittills bara har omfattat lagstiftning om export av kulturföremål¹³ och återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium¹⁴. Vad gäller import har den varit begränsad till restriktiva åtgärder för handeln med kulturföremål från Irak och Syrien.

Genomförandet av förordningens bestämmelser kommer att åtföljas av en rad EU-insatser – som redan pågår eller som snart kommer att lanseras – som tar itu med de drivande faktorerna bakom både utbudet och efterfrågan på kulturföremål som handlas olagligen, som den ojämna

⁹ http://www.beniculturali.it/mibac/multimedia/MiBAC/documents/1490881204940_DECLARATION-Dichiarazione.pdf

¹⁰ EUT L 169, 8.7.2003, s. 6.

¹¹ EUT L 16, 19.1.2012, s. 1.

¹² Rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål. EUT L 39, 10.2.2009, s. 1.

¹³ EUT L 324, 22.11.2012, s. 1.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/60/EU av den 15 maj 2014 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (omarbetning) EUT L 159, 28.5.2014, s. 1.

nivån av beredskap vad gäller iakttagandet och tillämpningen av standarderna för tillbörlig aktsamhet i medlemsstaterna, och den bristande kapaciteten i vissa länder där handeln har sitt ursprung, i synnerhet de som är i en utsatt situation.

Att bekämpa olaglig handel med kulturföremål är ett led i EU:s kamp mot organiserad brottslighet. Till följd av det beslut som fattades av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 18 maj 2017¹⁵ kommer ett ökat operativt samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter att fortsätta inom **EU:s policycykel avseende organiserad och grov brottslighet** för perioden 2018–2012.

Genom ett EU-pilotprojekt 2017–18 kommer EU att samarbeta med Förenta nationernas organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco) för att utforma **utbildningsmoduler om olaglig handel med kulturföremål för berörda yrkesgrupper, bland annat poliser**. Samma EU-pilotprojekt kommer att finansiera en heltäckande **undersökning av omfattningen av den olagliga handeln med kulturföremål** som fokuserar på rutter, volymer och operativa metoder i samband med den olagliga handeln och på den nya teknik som kan användas för att bekämpa den.

Kapacitetsuppbyggnad för brottsbekämpande myndigheter tillhandahålls också genom **EU:s byrå för tekniskt bistånd och informationsutbyte (Taiex)**. Flera workshoppar om hur olaglig handel med kulturvaror kan bekämpas har organiserats under senare år: till exempel i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Turkiet, Kosovo, Bosnien och Hercegovina samt Serbien. Taiex-biståndet fanns tidigare bara tillgängligt för länder inom grannskapspolitiken, men kan nu användas även på andra håll i världen.

Kulturarvsexperter deltar i allt högre grad i EU:s, FN:s och Världsbankens gemensamma uppdrag för att **bedöma behoven efter kriser och katastrofer och för fredsbyggande åtgärder**, i syfte att bidra till att bedöma skador och risker för kulturarvet, däribland olaglig handel.

Denna förteckning över initiativ är inte uttömmande. Kompletterande åtgärder i syfte att underlätta genomförandet av den föreslagna förordningen och till stöd för dess mål kommer att införas inom en snar framtid.

Förslaget är också förenligt med och kompletterar annan unionspolitik, i synnerhet följande:

- Den *europiska säkerhetsagendan*¹⁶ som betonar betydelsen av kampen mot terrorism och organiserad brottslighet.
- *Åtgärdsplanen för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism* som innehåller en förteckning över ett antal politiska initiativ och lagstiftningsinitiativ (däribland detta förslag) som ska ses som en del av en övergripande strategi på detta område.
- Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av terrorism och om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism, som inbegriper bestämmelser om straffrättsliga påföljder för enskilda personer eller enheter som tillhandahåller materiellt stöd till terrorism.

---

¹⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8654-2017-INIT/en/pdf>

¹⁶ COM(2015) 185 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

EU har exklusiv behörighet på det handelspolitiska området och när det gäller tullagstiftning, som t.ex. tullkontroller vid import, i enlighet med artiklarna 3 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).

Genom artikel 207 i EUF-fördraget ges Europaparlamentet och rådet befogenhet att, genom förordningar, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder för att fastställa inom vilken ram den gemensamma handelspolitiken ska genomföras. Detta gäller till exempel förordning (EG) nr 116/2009 om export av kulturföremål, som antogs på grundval av artikel 207 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt

- **Proportionalitetsprincipen**

Det strategiska valet är en kombination av regleringsmässiga och icke regleringsmässiga strategiska alternativ. Tillämpningsområdet för den föreslagna regleringsåtgärden omfattar ett stort antal typer av kulturella varor utan att därför hindra den lagliga handeln, tack vare en åldersgräns på minst 250 år för dessa varor. Denna minimiåldersgräns utgör en väl avvägd strategi i linje med regler som införts i vissa andra jurisdiktioner och som kommer att bidra till att säkerställa en samstämmig strategi på internationell nivå. Vidare är kontrollnivån före ankomsten till unionens tullområde differentierad utifrån den uppfattade risken för härkomst från plundring för vissa kategorier av kulturella varor, som arkeologiska fynd eller delar av monument.

Se hänvisning till överväganden om proportionalitet i konsekvensbedömningsrapporten, avsnitten 7.3.5 och 7.4.4.

- **Val av instrument**

Europaparlamentets och rådets förordning är det lämpligaste instrumentet i detta fall, i enlighet med artikel 207 i EUF-fördraget som är den rättsliga grunden för förslaget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det finns för närvarande ingen EU-lagstiftning som täcker import av kulturföremål, och därför är det föreliggande förslaget inte kopplat till någon efterhandsutvärdering eller analys av ändamålsenligheten.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har organiserat följande samråd med berörda parter:

1. Ett öppet offentligt samråd¹⁷ på Europaservern som var öppet för bidrag från alla berörda parter under perioden 23 oktober–23 januari 2017. Enkäten var utformad för att fånga upp synpunkter och åsikter från följande kategorier: medborgare, företag, yrkesorganisationer och intresseorganisationer, icke-statliga organisationer och det civila samhället, offentliga myndigheter. Den var inriktad på frågan om olaglig handel med kulturföremål, åtgärder avseende import av kulturföremål som måste vidtas för att bekämpa olaglig handel och finansiering av terrorism, påverkan av och parametrar för möjliga lagstiftningsåtgärder. Kommissionen tog emot 305 bidrag inom ramen för samrådet.

Samtidigt som det finns ett starkt stöd för att unionen antar tullagstiftning vid import går åsikterna mer isär när det gäller huruvida sådana åtgärder skulle bidra till att bekämpa organiserad brottslighet och finansieringen av terrorism. Företag ansåg generellt att åtgärderna inte skulle bidra till detta. Svårigheterna att bestämma ursprung anses vara en brist i det nuvarande systemet. Sällsynthet, historiskt värde/bildningsvärde, ålder eller huruvida kulturföremålet har sitt ursprung i ett konfliktområde anses vara de viktigaste kriterierna när det gäller att definiera vilka varor som bör omfattas av åtgärden. Företag förefaller föredra åtgärder som vidtas främst av de exporterande länderna i syfte att skydda det egna kulturarvet – med hjälp från EU, medan offentliga myndigheter och det civila samhället ställer sig starkt positiva till en unionslagstiftning som ger tullen befogenhet att förhindra att olagliga kulturföremål förs in i EU.

När det gäller dokumentationskrav för att bevisa lagligt ursprung förefaller företagen framför allt ställa sig bakom en form av självcertifiering (affidavit) medan de offentliga myndigheterna förordar exportintyg (faktum är att det av deras skriftliga bidrag framgår att de skulle föredra att importlicenser utfärdas på grundval av exportintyg).

2. Kommissionen har också hållit tre möten i expertgruppen om tullfrågor med inriktning på kulturföremål (företrädare för tull- och kulturmyndigheter från medlemsstaterna), där initiativet presenterades, följt av ett fördjupat utbyte av synpunkter och en diskussion om olika utmaningar och mål. Medlemsstaternas delgater uppmanades också att lämna skriftliga ställningstaganden om de olika alternativen och flera av dem gjorde det. Alla medlemsstater var överens om att åtgärder bör vidtas vid import, men med varierande stöd för de olika åtgärder som valet stod mellan. En stor grupp medlemsstater förespråkade importlicenser för ett begränsat antal kategorier av kulturföremål, dvs. de som är utsatta för störst risk i det nuvarande geopolitiska sammanhanget.

3. Medlemsstaternas tull- och kulturmyndigheter utfrågades också om vilka potentiella eller väntade effekter de anser att de olika regleringsalternativen kommer att få för förvaltningar (kostnader eller andra bördor).

Av de 16 svar som kom in gav 12 partiell information om hur mycket tid som kommer att gå åt för att genomföra formaliteter inom ramen för de olika föreslagna regleringsalternativen. De flesta medlemsstater kunde inte lämna några uppskattningar, med motiveringen att strukturen i deras nuvarande system inte medger detta. Resultaten (svar extrapolerade med hjälp av standardkostnadsmodell) ledde generellt inte till någon slutsats eftersom de uppskattningar som lämnats omfattade vissa policyalternativ men inte andra.

---

¹⁷ Se den sammanfattande rapporten om samrådet på https://ec.europa.eu/info/consultations_en

4. En undersökning har också gjorts av en extern uppdragstagare inom ramen för studien *Fighting illicit trafficking in cultural goods: analysis of customs issues in the EU*¹⁸. Detaljerade frågeformulär skickades ut till företag, sammanslutningar, offentliga myndigheter och internationella organisationer. Slutsatserna av undersökningen, som ingår i studien, användes i konsekvensanalysen – i synnerhet de slutsatser som avsåg genomförandet av EU:s förordning om export av kulturföremål och de två förordningarna om sanktioner rörande Irak och Syrien.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har genomförts¹⁹ och nämnden för lagstiftningskontroll har lämnat först ett negativt yttrande²⁰, och sen ett positivt yttrande²¹ när konsekvensbedömningen lades fram på nytt, efter revidering av problemställningen och de identifierade målen och med en tydligare och mer strukturerad presentation av de policyalternativ som beaktats.

De alternativ som valts för att ta itu med de identifierade problemen är förenliga och skulle förhindra import och lagring i EU av kulturföremål som exporterats olagligt från ett tredjeland. De kommer därigenom att minska den olagliga handeln med kulturföremål, bekämpa finansieringen av terrorism och skydda kulturarvet, i synnerhet i ursprungsländer som påverkas av väpnad konflikt. Detta huvudsakliga mål väntas uppnås utan att skapa onödiga administrativa bördor. Det kommer att genomföras i synnerhet genom följande:

1. Höja medvetenheten hos potentiella köpare, framför allt turister och resenärer, och hos tullmyndigheter och brottsbekämpande myndigheter.

2. En förordning som föreskriver tullkontroller för kulturföremål som deklarerats för övergång till fri omsättning eller som hänförs till andra särskilda tullförfaranden (t.ex. överföring till en frizon) med undantag för varor under transitering. Kontrollerna avser kulturföremål, enligt definitionen i Unidroits (Internationella institutet för harmonisering av privaträtten) konvention från 1995 om kulturföremål som stulits eller förts ut olagligt, som är minst 250 år gamla. För dessa kulturföremål måste den person som önskar föra in dem i unionens tullområde lämna följande handlingar för att bevisa lagligt ursprung, dvs. att exporten från ursprungslandet har skett lagligen:

- För arkeologiska föremål, delar av monument och minnesmärken som monterats ned och för sällsynta handskrifter och inkunabler måste en person ansöka om en importlicens hos den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av införselmedlemsstaten genom att lämna bevis på laglig export av varor från ursprungslandet.

- För alla andra kulturföremål måste en person lämna in en undertecknad försäkran (affidavit) som intygar att varorna har exporterats lagligen från ursprungslandet, åtföljd av en standardiserad ID-handling (objekt-ID) för varan som beskriver denna i detalj. Tullregister och en kopia av dessa handlingar.

De valda policyalternativen väntas leda till att det huvudsakliga mål som anges ovan uppnås, tillsammans med några av de särskilda målen nedan:

---

¹⁸ Ännu ej offentliggjord.

¹⁹ Mer information finns på <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²⁰ Mer information finns på <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²¹ Mer information finns på <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

Genom att välja Undidroit-konventionens definition av kulturföremål tillsammans med en åldersgräns på minst 250 år ger alternativet en gemensam definition av kulturföremål i samband med import som står i proportion till det skydd som krävs (bred klassificering av föremål) utan att den lagliga handeln hindras. Kravet att tillhandahålla information om kulturföremål och deras ursprung antingen genom att ansöka om importlicens eller genom att fylla i ett standardiserat objekt-ID för varan säkerställer att köpare och importörer i EU kan tillämpa aktsamhet vad gäller lagligheten för de kulturföremål som förs in i EU. Samtidigt kommer standardiserade dokumentationskrav vid import vad gäller identiteten för kulturföremål som förs in i EU att underlätta tullkontrollerna i mycket hög grad. Bestämmelsen om påföljder för överträdelser (som föreskrivs av medlemsstater) innebär mer verkningfulla avskräckande åtgärder mot olaglig handel med kulturföremål.

Valet av detta alternativ är helt förenligt med det identifierade behovet av ett kraftfullt svar på den ökade risken för vissa kategorier av kulturföremål som till sin natur är direkt exponerade för förlust eller skingring, nämligen det arkeologiska arvet. Det är nämligen också denna typ av kulturföremål som terrorister och andra stridande grupper inriktar sig på för att finansiera sin verksamhet. Vad gäller efterlevnadskostnaderna kan vissa kostnader uppstå i samband med utarbetandet av en ansökan om importlicens för denna typ av varor, men de utgör bara en mycket liten del²² av importen av kulturföremål som helhet.

Detta alternativ skulle stå i proportion till de fastställda målen eftersom det organiserar certifieringskraven utifrån de relativa riskerna och är lätt att anpassa till förändrade förhållanden och olika profiler vad gäller olaglig handel.

Medvetandehöjande kampanjer för potentiella köpare och för tullmyndigheter och andra brottsbekämpande enheter kommer att främja ett aktivt deltagande från berörda parter sida i att minska den olagliga handeln.

- **Grundläggande rättigheter**

De planerade åtgärderna kommer sannolikt att påverka följande rättigheter som fastställs i följande artiklar i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.

- Näringsfrihet (artikel 16 i stadgan).
- Rätten till egendom (artikel 17 i stadgan).

I fall av misstänkta oriktiga utsagor kopplade till kulturföremålen får myndigheterna besluta att kvarhålla varorna tillfälligt, vilket påverkar rätten till egendom och näringsfriheten.

I artikel 52 i stadgan anges att varje begräsning av de erkända rättigheterna och friheterna ska vara föreskriven i lag, vara förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter, svara mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen och vara proportionella.

---

²² Eftersom det saknas detaljerade underavdelningar i tullnomenklaturen för kulturföremål, är de tillgängliga statistiska, och därmed kvantitativa, uppgifterna begränsade och saknar önskvärd noggrannhet. Kapitel 97 i Harmoniserade systemet som omfattar ”Konstverk, föremål för samlingar samt antikviteter” har inte tillräckligt många underavdelningar för att det ska vara möjligt att samla in handelsuppgifter för specifika kategorier av kulturföremål. Därför blir den bedömning som gjorts främst kvalitativ.

Åtgärderna utgör en noggrann avvägning mellan relevanta rättigheter och berättigade intressen för samhället då de har utarbetats efter en strategi som är effektiv (uppnår målet) men påverkar rättigheterna i så liten utsträckning som möjligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget på något betydande sätt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att bemyndigas att anta genomförandeakter för att föreskriva de olika formulär som ska användas (t.ex. licensblanketter, ansökningsformulär, texten till en försäkran (affidavit) osv.) och närmare föreskrifter om förfaranden.

Kommissionen kommer, i nära samarbete med medlemsstaterna, att övervaka att det rättsliga instrumentet och de tillhörande genomförandebestämmelserna ger avsett resultat. En kontinuerlig och systematisk övervakning kommer att göra det möjligt att fastställa om det strategiska förslaget tillämpas på förväntat sätt och att åtgärda genomförandeproblem i god tid.

De faktauppgifter som medlemsstaterna ska samla in kommer att utgöra grunden för den framtida utvärderingen av förordningen och insamlingen kommer styras av följande övervakningsindikatorer:

- Statistisk information till kommissionen om registrerade importörsförklaringar.
- Kontroller som utförts i fall där en importörsförklaring har gjorts och det förekom tvivel om dess riktighet.
- Antal importlicensansökningar som lämnats in och antalet avslag på sådana ansökningar.
- Relevanta statistiska uppgifter om handelsflöden för kulturföremål (t.ex. de länder från vilka kulturföremål oftast skickas till EU).
- Antal fall där kulturföremål har kvarhållits för ytterligare kontroller, inbegripet för expertutlåtanden.
- Påföljder som fastställts och utdömts av medlemsstaterna.

De lämpliga underavdelningar som kommer att tas fram²³ i tullnomenklaturen kommer att medge en bättre anpassad övervakning av handelsflöden och göra det möjligt att samla in mer

---

²³ Detta kommer först att ske på nivån för EU:s tulltaxenomenklatur genom att man skapar lämpliga Taric-nummer (Europeiska gemenskapernas integrerade tulltaxa) i syfte att tillämpa EU:s tullåtgärder och längre fram i tiden, på internationell nivå, genom Världshandelsorganisationen som tydligt har förklarat sin avsikt att ändra kapitel 97 i Harmoniserade systemet och skapa fler underavdelningar.

specifika statistiska uppgifter om antalet och vilken typ av kulturföremål som förs in till unionens tullområde.

Kommissionen kommer att ta fram en utvärderingsrapport på grundval av information som lämnas av medlemsstaterna och överlämna den till Europaparlamentet och rådet tre år efter den dag då förordningen börjar tillämpas och därefter var femte år. Utvärderingen av förordningen bör bedöma i vilken utsträckning målen har uppfyllts. Utvärderingsresultaten bör meddelas EU:s institutioner i form av en rapport.

Ändamålsenligheten hos icke-lagstiftande kompletterande initiativ kommer att bedömas i en efterhandsutvärdering av medvetandehöjande kampanjer och utbildningar.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 anges syftet med förordningen och dess tillämpningsområde.

I artikel 2 föreskrivs en rad definitioner av termer som används för tillämpningen av denna förordning.

I artikel 3 anges den princip enligt vilken införsel av kulturföremål till unionens tullområde endast är tillåtet när en importlicens har erhållits för föremålen eller en importörsförklaring har lämnats. Kulturföremål kan fortfarande föras in tillfälligt för utställningar eller akademisk eller vetenskaplig forskning, eller om de behöver skyddas tillfälligt från risk för förstörelse eller förlust när ursprungslandet påverkas av väpnad konflikt eller har drabbats av en naturkatastrof.

I artikel 4 föreskrivs i vilka fall importlicens krävs, vilken person som måste ansöka om licensen, villkor och förfaranden och från vilken myndighet i medlemsstaten den kan erhållas. För att undvika kringgående av bestämmelser, när det exporterande landet inte är det land där föremålet upptäcktes eller skapades (*ursprungsland*), görs en differentiering beroende på om det exporterande landet är en konventionsslutande stat i Unesco-konventionen från 1970 eller inte. När det är en konventionsslutande stat och alltså ett land som åtagit sig att bekämpa olaglig handel med kulturegendom, måste sökanden visa att det rör sig om laglig export från det landet. Om inte, måste sökanden visa att det rör sig om laglig export från ursprungslandet.

I artikel 5 föreskrivs i vilka fall det kommer att krävas en importörsförklaring och ett standardiserat dokument som beskriver varorna. Det standardiserade dokumentet kommer att vara ett objekt-ID som är en internationell standard för att beskriva kulturföremål. Det förespråkas av större brottsbekämpande organ, muséer, organisationer som arbetar med kulturarv, konsthandel och konstvärdering, samt försäkringsbolag. Det har även godkänts av Unesco som internationell standard för att registrera minimidata om lös kulturell egendom. Objekt-ID är känt och används av många medlemsstater vid den katalogisering av föremål i digitala databaser som görs av specialiserade polisenheter, och är ett snabbt medel för kommunikation av information och för att fastställa minimiinformationskrav för muséer. En liknande åtskillnad görs i artikel 4 mellan exporterande länder som är konventionsslutande stat i 1970 års Unesco-konvention och de som inte är det.

Artikel 6 handlar om tullens kontroller.

I artikel 7 föreskrivs att kommissionen regelbundet ska offentliggöra förteckningar över behöriga tullkontor som utsetts av medlemsstaterna för tillämpningen av denna förordning. Offentliggörandet anses nödvändigt för att informera ekonomiska aktörer.

I artikel 8 anges när kulturföremål får kvarhållas av tullen om det inte kan visas att kulturföremålet i fråga har exporterats lagligen från ursprungslandet.

I artikel 9 anmodas medlemsstaterna att organisera samarbete mellan sina behöriga myndigheter och föreskrivs framtida utveckling av en elektronisk databas för att underlätta lagring och utbyte av information, i synnerhet vad gäller importörsförsäkring och utfärdade importlicenser.

Artikel 10 kräver att medlemsstaterna fastställer påföljder för överträdelser av denna förordning, i enlighet med sina interna rättsordningar.

Artikel 11 anmodar medlemsstater att organisera lämpliga utbildningar för myndigheter de utsett för genomförandet av förordningen, samt medvetandehöjande kampanjer i syfte att informera potentiella köpare om den rättsliga ramen och avskräcka dem från att köpa kulturföremål med okänt ursprung från tredjeländer.

I artikel 12 föreskrivs befogenhet för kommissionen att anta delegerade akter. Denna befogenhet kommer att göra det möjligt för kommissionen att, när så är nödvändigt, ändra den minimiåldersgräns för eller de olika kategorier av kulturföremål som innebär att det krävs en importlicens (av skäl som ändrade förhållanden eller grundat på erfarenhet). Eftersom Världstullorganisationen har deklarerat sin tydliga avsikt att i framtiden lägga till fler underavdelningar i Harmoniserade systemets kapitel 97 (där den stora majoriteten kulturföremål klassificeras för tulltaxe- och statistiska ändamål) måste kommissionen ha möjlighet att uppdatera relevanta tullnummer i bilagan till förordningen i enlighet med detta.

I artikel 13 föreskrivs att en kommitté ska utses som ska bistå kommissionen i genomförandet av förordningen. Av samstämmighets- och effektivitetsskäl är det lämpligt att för detta ändamål utse den kommitté som redan bistår kommissionen inom ramen för förordning (EG) nr 116/2008 om export av kulturföremål.

Artikel 14 omfattar rapportering och utvärdering. Kommissionen kommer regelbundet att samla in information från medlemsstaterna om genomförandet och resultaten av förordningen, baserat på en rad indikatorer. Lämpliga frågeformulär kommer att riktas till medlemsstaterna för att samla in samma typ av information, som kommer att ligga till grund för en rapport till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten kommer att läggas fram tre år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas.

I artikel 15 föreskrivs förordningens ikraftträdande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om import av kulturföremål

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av rådets slutsatser av den 12 februari 2016 om kampen mot finansiering av terrorism, kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism²⁴ och direktivet om bekämpande av terrorism²⁵ bör det införas gemensamma regler om handel med tredjeländer i syfte att säkerställa ett verkningsfullt skydd mot förlust av kulturföremål, bevarandet av mänsklighetens kulturarv och förhindra finansiering av terrorism genom försäljning av plundrat kulturarv till köpare i unionen.
- (2) Kulturarvet är en av grundstenarna för civilisationen och det berikar kulturlivet för alla folk och människor och bör därför skyddas från olagligt förvärv och plundring. Unionen bör därför förbjuda införsel till unionens tullområde av kulturföremål som exporterats olagligen från tredjeländer.
- (3) Med tanke på de olika regler som tillämpas i medlemsstaterna när det gäller införsel av kulturföremål till unionens tullområde bör åtgärder vidtas i synnerhet för att säkerställa att importen av kulturföremål omfattas av enhetliga kontroller i samband med införseln.
- (4) De gemensamma reglerna bör omfatta tullbehandlingen av icke-unionsvaror i form av kulturföremål som förs in till unionens tullområde, dvs. både varornas övergång till fri omsättning och deras hänförande till ett särskilt tullförfarande med undantag av transitering.

---

²⁴ COM(2016) 50 final.

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6)

- (5) Med hänsyn till den kända potentialen hos frizoner (så kallade *frihamnar*) när det gäller lagring av kulturföremål, bör de kontrollåtgärder som ska införas ha ett så brett tillämpningsområde som möjligt med avseende på de tullförfaranden som berörs. Kontrollåtgärderna bör därför endast gälla varor som övergått till fri omsättning samt varor som hänförts till ett särskilt tullförfarande. Ett så brett tillämpningsområde bör dock inte gå emot principen om fri transitering av varor eller gå utöver syftet att förhindra att olagligt exporterade kulturföremål förs in till unionens tullområde. Därför bör kontrollåtgärderna omfatta de särskilda tullförfaranden som varor som förs in i unionens tullområde kan hänföras till, men inte transitering.
- (6) Definitioner som grundar sig på definitionerna i Unescos konvention om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom, undertecknad i Paris den 14 november 1970, och Unidroits konvention om kulturföremål som stulits eller förts ut olagligt, undertecknad den 24 juni 1995, i vilka ett betydande antal medlemsstater är parter, bör användas i förordningen, med tanke på att många tredjeländer och de flesta medlemsstater är bekanta med reglerna i dessa konventioner.
- (7) Exportens laglighet bör granskas på grundval av lagar och andra författningar i det land där kulturföremålen upptäckts eller skapats ("ursprungsland"). I syfte att undvika kringgående av regler bör, när kulturföremål förs in i unionen från ett annat tredjeland än ursprungslandet, den person som önskar införa kulturföremålen till unionens tullområde visa att de exporterats därifrån lagligen, när det berörda tredjelandet är undertecknande part i Unescos konvention från 1970 och därmed ett land som åtagit sig att bekämpa olaglig handel med kulturföremål. I andra fall bör personen bevisa laglig export från ursprungslandet.
- (8) För att inte störa handeln med varor över den yttre gränsen på ett oproportionellt sätt bör denna förordning endast gälla varor över en viss åldersgräns. Därför förefaller det lämpligt att fastställa en åldersgräns på minst 250 år för alla kategorier av kulturföremål. Denna minimigräns kommer att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning inriktas på sådana kulturföremål som mest sannolikt är målet för plundrare i konfliktområden, utan att utesluta andra varor som det är nödvändigt att kontrollera för att säkerställa skyddet av kulturarvet.
- (9) Olaglig handel med stulna konstföremål och antikviteter har identifierats som en möjlig källa till finansiering av terrorism och penningtvätt inom ramen för den överstatliga riskbedömningen av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden²⁶.
- (10) Eftersom vissa kategorier av kulturföremål, nämligen arkeologiska föremål, delar av monument, sällsynta handskrifter och inkunabler är särskilt sårbara för plundring och förstörelse förefaller det nödvändigt att föreskriva ett system med ökad granskning innan de får föras in till unionens tullområde. Ett sådant system bör innebära att en licens utfärdad av den behöriga myndigheten i införselmedlemsstaten uppvisas innan varorna får övergå till fri omsättning eller hänföras till ett särskilt tullförfarande annat än transitering. Personer som önskar erhålla en sådan licens bör kunna bevisa laglig export från ursprungslandet med lämpliga styrkande handlingar och bevis, i synnerhet

---

²⁶ Kommissionens meddelande COM(2017) 340.

exportintyg eller licenser som utfärdats av det exporterande tredjelandet, ägarbevis, fakturor och kvitton, försäljningsavtal, försäkringshandlingar, transportdokument och expertutlåtanden. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör besluta om att utfärda en licens utan onödigt dröjsmål, på grundval av fullständiga och korrekta ansökningar.

- (11) För andra kategorier av kulturföremål bör de personer som önskar föra in dem till unionens tullområde genom en försäkran intyga och ta på sig ansvaret för att varorna har införts lagligen från tredjelandet och bör tillhandahålla tillräcklig information för att föremålens kunna identifieras av tullen. För att underlätta förfarandet och av skäl som rör rättslig förutsägbarhet bör uppgifterna om kulturföremålet lämnas med användning av ett standardiserat dokument. Det standardiserade objekt-ID som rekommenderas av Unesco bör användas för att beskriva kulturföremålet. Tullen bör registrera införseln av kulturföremålen, behålla originalen och lämna en kopia av de relevanta handlingarna till deklaranterna, i syfte att garantera spårbarhet efter det att varorna har kommit in på den inre marknaden.
- (12) Tillfällig införsel av kulturföremål för utbildningsändamål, vetenskaplig eller akademisk forskning bör inte omfattas av uppvisande av licens eller försäkran.
- (13) Lagring av kulturföremål från länder som påverkas av väpnad konflikt eller drabbats av en naturkatastrof bör också tillåtas utan krav på uppvisande av en licens eller en förklaring, i syfte att säkerställa att de förvaras i säkerhet och bevaras.
- (14) För att beakta erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning och ändrade geopolitiska och andra förhållanden som utsätter kulturföremål för en risk, utan att därför hindra handeln med tredjeländer på ett oproportionellt sätt, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av minimiåldersgränsen för de olika kategorierna av kulturföremål. Denna delegering bör också göra det möjligt för kommissionen att uppdatera bilagan i enlighet med ändringar i den kombinerade nomenklaturen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att anta särskilda villkor för tillfällig införsel till och lagring av kulturföremål i unionens tullområde, förlagor till ansökningar och formulär till importlicenser, och till importörsförklaringar och åtföljande handlingar, samt ytterligare förfaranderegler för hur de ska lämnas in och handläggas. Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att organisera inrättandet av en elektronisk databas för lagring och utbyte

---

²⁷ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

av information mellan medlemsstater. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁸.

- (16) Relevant information om handelsflöden för kulturföremål bör samlas in och ligga till grund för ett effektivt genomförande av förordningen och för en framtida utvärdering av den. Handelsflöden för kulturföremål kan inte övervakas effektivt endast utifrån deras värde eller vikt eftersom dessa två mått kan fluktuera. Det är nödvändigt att samla in information om antalet deklarerade föremål. Eftersom ingen kompletterande måttenhet anges för kulturföremål i kombinerade nomenklaturen är det nödvändigt att kräva att antalet föremål deklarerar.
- (17) EU:s strategi och handlingsplan för förbättrad riskhantering på tullområdet²⁹ har bland annat till syfte att stärka tullmyndigheternas kapacitet att öka reaktionsförmågan vad gäller risker på området kulturföremål. Den gemensamma ram för riskhantering som föreskrivs i förordning (EU) nr 952/2013 bör användas och relevant riskinformation utbytas mellan tullmyndigheter.
- (18) Medlemsstaterna bör införa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för underlåtenhet att följa bestämmelserna i denna förordning och meddela kommissionen dessa påföljder.
- (19) Tillräcklig tid bör föreskrivas för att kommissionen ska kunna anta regler om genomförande av denna förordning, i synnerhet sådana som rör vilka formulär som ska användas för att ansöka om en importlicens eller för att upprätta en importörsförklaring. Därför bör tillämpningen av denna förordning skjutas upp.
- (20) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går inte denna förordning utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen och som ingår i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt i avdelning II i denna.

---

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁹ COM/2014/0527 final. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s strategi och handlingsplan för riskhantering på tullområdet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs villkor och förfaranden för införsel av kulturföremål till unionens tullområde.

Denna förordning ska inte tillämpas på kulturföremål som transiteras genom unionens tullområde.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *kulturföremål*: varje föremål som är av betydelse för arkeologi, förhistoria, historia, litteratur, konst eller vetenskap och som tillhör de kategorier som förtecknas i bilagan och uppfyller den minimiåldersgräns som anges där.

b) *ursprungsland*: det land på vars nuvarande territorium kulturföremålet skapats eller upptäckts.

c) *exportland*: det sista land i vilket kulturföremålet innehades permanent i enlighet med det landets lagar och andra författningar innan det avsändes till unionen.

d) *permanent*: en tidsperiod på minst en månad och för andra syften än tillfällig användning, transitering, export eller avsändning.

e) *övergång till fri omsättning*: det tullförfarande som avses i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

f) *hänförande till ett särskilt förfarande annat än transitering*: hänförande av varor till något av de särskilda tullförfaranden som avses i artikel 210 leden b, c eller d i förordning (EU) nr 952/2013.

g) *innehavare av varor*: den person som avses i artikel 5.34 i förordning (EU) nr 952/2013.

h) *deklarant*: den person som avses i artikel 5.15 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 12 med avseende på ändring av den andra i tabellen i bilagan till följd av ändringar i kombinerade nomenklaturen och med avseende på att ändra minimiåldersgränsen i tredje kolumnen i tabellen i bilagan mot bakgrund av erfarenheter från genomförandet av denna förordning.

Artikel 3

Kulturföremål som förs in till unionens tullområde

1. För kulturföremål ska övergång till fri omsättning eller hänförande till ett särskilt förfarande annat än transitering endast vara tillåtet efter uppvisande av en importlicens som utfärdats i enlighet med artikel 4 eller av en importörsförklaring som formulerats i enlighet med artikel 5.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på följande:

a) Tillfällig införsel, i den mening som avses i artikel 250 i förordning (EU) nr 952/2013, till unionens tullområde av kulturföremål för utbildningsändamål och ändamål som rör vetenskaplig och akademisk forskning.

b) Lagring, i den mening som avses i artikel 237 i förordning (EU) nr 952/2013, av kulturföremål i det uttryckliga syftet att säkerställa deras bevarande genom, eller under övervakning av, en offentlig myndighet.

3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, anta särskilda villkor för sådan tillfällig införsel eller lagring av kulturföremål som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.

4. Punkt 1 ska inte påverka andra åtgärder som antagits av unionen i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 4

Importlicens

1. Övergång till fri omsättning och hänförande till ett särskilt förfarande annat än transitering i unionen av sådana kulturföremål som avses i leden c, d och h i bilagan får endast ske på villkor att en importlicens uppvisas för tullmyndigheterna.

2. Innehavaren av varorna ska ansöka om en importlicens hos den behöriga myndigheten i införselmedlemsstaten. Ansökan ska åtföljas av alla styrkande handlingar och alla uppgifter som styrker att kulturföremålen i fråga har exporterats från ursprungslandet i enlighet med det landets lagar och andra författningar. När exportlandet är en konventionsslutande part i Unescos konvention om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturoldom, undertecknad i Paris den 14 november 1970, (nedan kallad *Unesco-konventionen*) ska ansökan åtföljas av alla styrkande handlingar och alla uppgifter som styrker att kulturföremålen har exporterats från det landet i enlighet med landets lagar och andra författningar.

3. Den behöriga myndigheten i införselmedlemsstaten ska kontrollera att ansökan är fullständig. Den ska begära alla uppgifter eller alla dokument som saknas i ansökan inom 30 dagar efter mottagandet av ansökan.

4. Den behöriga myndigheten ska, inom 90 dagar efter inlämnandet av den fullständiga ansökan, granska ansökan och besluta att importlicens ska utfärdas, eller avslå ansökan. Den får avslå ansökan på följande grunder:

a) Om exportlandet inte är en konventionsslutande part i Unesco-konventionen från 1970 och det inte har kunnat visas att kulturföremålen exporterats från ursprungslandet i enlighet med det landets lagar och andra förordningar.

a) Om exportlandet är en konventionsslutande part i Unesco-konventionen från 1970 och det inte har kunnat visas att kulturföremålen exporterats från exportlandet i enlighet med det landets lagar och andra förordningar.

c) Om den behöriga myndigheten har rimliga skäl att anta att innehavaren av varorna inte har förvärvat dem lagligen.

5. Medlemsstaterna ska utse offentliga myndigheter med behörighet att utfärda importlicenser i enlighet med denna artikel. De ska meddela kommissionen uppgifter om dessa myndigheter samt alla eventuella ändringar av uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna om de behöriga myndigheterna och alla eventuella ändringar av dem i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

6. Kommissionen får, genom genomförandeakter, upprätta förslagen till ansökan om importlicens samt förfaranderegler för inlämnande och handläggning av en sådan ansökan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.

Artikel 5

Importörsförklaring

1. Övergång till fri omsättning och hänförande till ett särskilt förfarande annat än transitering i unionen av sådana kulturföremål som avses i leden a, b, e, f, g, i, j, k och l i bilagan får endast ske på villkor att en importörsförklaring lämnats in till tullmyndigheterna i införselmedlemsstaten.

2. Importörsförklaringen ska innehålla en undertecknad förklaring från innehavaren av varorna om att varorna har exporterats från ursprungslandet i enlighet med det landets lagar och andra författningar. Om exportlandet är en konventionsslutande part i Unesco-konventionen om kulturregdom ska importörsförklaringen innehålla en undertecknad förklaring från innehavaren av varorna om att varorna har exporterats från det landet i enlighet med det landets lagar och andra författningar.

Importörsförklaringen ska innehålla ett standardiserat dokument som beskriver det aktuella kulturföremålet tillräckligt detaljerat för att det ska kunna identifieras av tullmyndigheterna.

3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, anta förslagen till importörsförklaringen samt förfaranderegler för inlämnande och handläggning av en importörsförklaring. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13.

Artikel 6

Tullkontroll

1. Importlicensen enligt artikel 4 eller importörsförklaringen enligt artikel 5, beroende på vad som är tillämpligt, ska lämnas in till det tullkontor som har behörighet att låta kulturföremålen övergå till fri omsättning eller hänföra dem till ett särskilt förfarande annat än transitering.

2. Vad gäller kulturföremål för vilka det krävs att en importlicens utfärdas för att få föras in till unionens tullområde ska tullmyndigheterna kontrollera om importlicensen motsvarar de

varor som presenteras. De får i detta syfte göra fysiska undersökningar av kulturföremålen, inbegripet låta dem genomgå en expertgranskning.

3. Vad gäller kulturföremål för vilka det krävs att en importörsförklaring lämnas för att få föras in till unionens tullområde ska tullmyndigheterna kontrollera om importörsförklaringen uppfyller de krav som föreskrivs i eller på grundval av artikel 5 och motsvarar de varor som presenteras. De får i detta syfte kräva ytterligare uppgifter från deklaranten och göra fysiska undersökningar av kulturföremålen, inbegripet låta dem genomgå en expertgranskning. De ska registrera importörsförklaringen med ett löpnummer och ett registreringsdatum och, i samband med att varorna frigörs, lämna en kopia av den registrerade importörsförklaringen till deklaranten.

4. När en deklARATION för övergång till fri omsättning eller för hänförande till ett särskilt förfarande annat än transitering lämnas för kulturföremål ska kvantiteten av produkterna anges med användning av den kompletterande enhet som anges i bilagan.

Artikel 7

Behöriga tullkontor

Om medlemsstaterna begränsar antalet tullkontor med behörighet att låta kulturföremål övergå till fri omsättning eller hänföra dem till ett särskilt förfarande annat än transitering ska de meddela uppgifter om dessa tullkontor samt varje eventuell ändring av dem till kommissionen.

Kommissionen ska offentliggöra uppgifterna om de behöriga tullkontoren och alla eventuella ändringar av dessa uppgifter i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Artikel 8

Tillfälligt kvarhållande hos tullmyndigheterna

1. Tullmyndigheterna ska beslagta och tillfälligt kvarhålla kulturföremål som förts in till unionens tullområde om kulturföremålen i fråga infördes till unionens tullområde utan att de villkor som anges i artikel 3.1 och 3.2 varit uppfyllda.

2. Det administrativa beslut som avses i punkt 1 ska åtföljas av en motivering, meddelas deklaranten och ska omfattas av ett effektivt rättsmedel i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i internationell rätt.

3. Perioden för tillfälligt kvarhållande ska vara strikt begränsad till den tid som tullmyndigheter eller andra brottsbekämpande myndigheter behöver för att fastställa om omständigheterna i det enskilda fallet kräver kvarhållande enligt andra bestämmelser i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning. Den maximala perioden för tillfälligt kvarhållande enligt denna artikel ska vara sex månader. Om inget ytterligare kvarhållande av kulturföremålen fastslås inom den perioden eller om det fastslås att omständigheterna i ärendet inte kräver något ytterligare kvarhållande ska kulturföremålen ställas till deklarantens förfogande.

Artikel 9

Administrativt samarbete

1. För genomförandet av denna förordning ska medlemsstaterna säkerställa samarbete mellan sina behöriga myndigheter som avses i artikel 3.4.
  2. Ett elektroniskt system kan utvecklas för lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter, i synnerhet vad gäller importörsförklaringar och importlicenser.
  3. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa följande:
    - a) Arrangemangen kring införande, drift och underhåll av det elektroniska system som avses i punkt 2.
    - b) Detaljerade föreskrifter vad gäller lagring och utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter med hjälp av det elektroniska system som avses i punkt 2.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.

Artikel 10

Påföljder

Medlemsstaterna ska fastställa regler om påföljder som ska vara tillämpliga på överträdelser av artiklarna 3, 4 och 5 och i synnerhet vid osanna utsagor och vid inlämnande av oriktiga uppgifter i syfte att få klartecken för att föra in kulturföremål till unionens tullområde, och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder senast 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 11

Utbildning, kapacitetsbyggande och medvetandehöjande

Medlemsstaterna ska organisera utbildning och kapacitetsbyggande verksamhet för att säkerställa att de berörda myndigheterna genomför denna förordning på ett effektivt sätt. De kan också använda medvetandehöjande kampanjer för att öka medvetenheten i synnerhet bland köpare av kulturföremål.

Artikel 12

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [Publications Office is to fill in the date of entry into force of this Act].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom i artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 116/2009³⁰.

2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 14

Rapportering och utvärdering

1. Medlemsstaterna ska lämna information till kommissionen om genomförandet av denna förordning. Information ska särskilt innehålla följande:

a) Statistiska uppgifter om registrerade importörsförklaringar.

b) Information om överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

c) Antalet importlicensansökningar som lämnats in och antalet importlicenser som fått avslag.

d) Relevanta statistiska uppgifter om handel med kulturföremål.

e) Antalet fall i vilka kulturföremål har kvarhållits.

f) Antalet fall i vilka kulturföremål har överlåtit till staten i enlighet med artikel 199 i förordning (EU) nr 952/2013.

---

³⁰ Rådets förordning (EG) nr 116/2009 av den 18 december 2008 om export av kulturföremål (EUT L 39, 10.2.2009, s. 1).

Kommissionen ska förse medlemsstaterna med relevanta formulär för detta. Medlemsstaterna ska ha sex månader på sig att meddela kommissionen den begärda informationen.

2. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning tre år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas, och därefter vart femte år.

Artikel 15

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande